

Les COP

Les COP són reunions internacionals on els països es troben per parlar del canvi climàtic i acordar mesures per reduir les emissions. Algunes han estat importants i han aconseguit avenços, però d'altres han estat fracassos perquè no s'han pres decisions efectives.

Font: TV5MONDE. (07/03/2025).

Les COP (Conference of the Parties, Conferència de les parts) són trobades internacionals que organitza cada any l'Organització de les Nacions Unides (ONU). Aquestes reunions es fan amb l'objectiu de parlar sobre el canvi climàtic i acordar accions per afrontar l'escalfament global.

L'any 1992 es va fer una gran conferència anomenada La cimera de la Terra de Rio de Janeiro on van arribar a tres grans acords:

- La Convenció sobre el Canvi Climàtic.
- La Convenció sobre la Diversitat Biològica.
- La Convenció per Combatre la Desertificació.

Amb la creació de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (CMNUCC) es va arribar a l'acord que cada any es farien reunions de les parts que van signar, és a dir amb la participació dels 198 països que hi participen. D'aquesta manera arribem a la conclusió que les COP pertanyen a un acord més gran, el CMNUCC. L'any 1992 es fa la idea de les COP, l'any 1994 entra en vigor i l'any 1995 es fa la primera COP a Berlín (Alemanya). Fins ara s'han celebrat 29 COPs i aquest any es farà la 30.

Per entendre millor el que són les COPs, analitzar-les una mica millor i no limitar-nos només a fer un llistat sense explicacions, s'ha fet una selecció on ens centrarem amb més detall en determinades COPs importants. Triarem dues COPs que van ser molt exitoses, dues que van ser un fracàs total, altres dues que no es van arribar a acord rellevant i per finalitzar, la propera COP 30, on s'informa dels propòsits i les expectatives generades de cara als pròxims anys.

Començant pels grans èxits mundials trobem les COPs de Kyoto 1997 i París 2015.

Font: zinebleblog. (2016, 19 de novembre)

Per una banda, l'any 1997 a la ciutat de Kyoto (Japó) es va signar el Protocol de Kyoto, aquest va ser el primer acord internacional obligatori per reduir emissions de gasos amb efecte hivernacle, és a dir la reducció de diòxid de

carboni (CO₂), el metà (CH₄), l'òxid nitrós (N₂O) i altres gasos industrials com els clorofluorocarbonis (CFCs), que contribueixen a l'escalfament global. Aquest protocol admet el principi de responsabilitats comunes però diferenciades, aquesta és la principal idea de la lluita contra el canvi climàtic. Aquest protocol defensa que tots els països han de protegir el planeta i reduir la contaminació, però que no tots han de participar de la mateixa manera ja que, el desenvolupament i els recursos de cada país influeixen i són molt diferents. Aquest acord es centra sobretot en els països industrialitzats com els europeus, els Estats Units o el Japó per què són els principals culpables de l'acumulació d'aquests gasos a l'atmosfera. Com aquests països són els principals responsables d'aquest augment l'ONU els imposa una càrrega més elevada de responsabilitat en la lluita contra el canvi climàtic i la reducció dels gasos implicats.

El Protocol de Kyoto deia que els països participants havien de reduir entre el 2008 i el 2012 una mitjana d'un 5% els gasos d'efecte hivernacle en comparació amb l'any 1990. Per aconseguir l'objectiu havien d'aplicar polítiques més sostenibles, fer més ús d'energies renovables i reduir l'ús dels combustibles fòssils, entre d'altres.

Encara que aquest acord de Kyoto de 1997 va ser molt difícil de mantenir i alguns països com Estats Units van decidir no aplicar-ho, per tant no el van complir, va ser molt exitós. Va ser el primer acord mundial on es volia millorar l'emissió dels gasos d'efecte hivernacle amb l'objectiu de reduir l'escalfament global. Malgrat les dificultats que es van donar es va demostrar igualment que les aliances internacionals són possibles. Com que ja havia passat el termini pactat pel protocol de Kyoto i va donar resultats positius van decidir fer un altre i renovar alguns punts, llavors va donar lloc a l'Acord de París de 2015. Aquest és un acord més ampli i amb la participació de gairebé tots els països del món. (*Cop Kyoto*, n.d.)

Per altra banda, a l'any 2015 durant la Conferència de les Nacions Unides sobre el clima, tenim l'altre èxit a la COP 21 que es va celebrar a la ciutat de París, França.

Font: BBC News Mundo. (2015, 13 de diciembre)

En aquesta COP hi van signar el Pacte de París. Aquest pacte de París té el mateix objectiu que el de Kyoto del 1997, reduir les emissions de gasos amb efecte hivernacle per frenar l'augment de la temperatura del planeta, és a dir l'escalfament global. Concretament es vol que no pugi més de dos graus i si és possible no més d'un grau i mig la temperatura de la terra. En aquest cas, l'acord es va a establir a llarg termini per tant no té una data exacta on finalitzi. Té un compromís global ja que hi participen gairebé tots els països del món. El seu funcionament és senzill, es van establir els Plans nacionals (NDCs), o sigui vol dir que cada país presenta les seves pròpies idees per reduir els seus gasos d'efecte hivernacle i cada 5 anys han d'actualitzar-les, el principal repte que els obliguen a complir és que cada any han de fer-les més exigents. Un punt clau va ser l'ajuda dels països industrialitzats als països pobres. Els països més desenvolupats han de donar suport econòmic als països en via de desenvolupament perquè també puguin participar en aquest objectiu i reduir els pocs gasos que emetin. D'aquesta manera es promou la participació de

tots els països en l'objectiu final que té aquest ODS, les aliances per assolir els objectius.

Per garantir i comprovar que tots els països estan fent el que el pla demana que s'apliquin sistemes de transparència i seguiment. En aquests sistemes de seguiment han d'explicar a través d'un informe quines accions estan aplicant per reduir els gasos, aquest informe es fa cada dos anys i ha de contenir amb dades reals: la quantitat d'emissions que tenen, les accions que estan aplicant i quins progressos han fet. Amb aquest sistema permet que la Convenció de les Nacions Unides Sobre el Canvi Climàtic pugui comparar el que havien promès amb el que realment estan complint i veure si estan ajustant-se a les indicacions demanades. Si no compleixen els objectius establerts no hi ha cap mena de sanció ni tampoc cap càstig, però revisen que els resultats siguin reals i fiables perquè l'objectiu és generar responsabilitat i confiança entre els països i l'ONU. Aquest Acord de París també impulsa als països a fer una transició de les energies no renovables com els combustibles fòssils (petroli, gas natural i carbó) cap a les renovables com la solar, hidràulica... d'aquesta manera és complerta l'objectiu de reduir significativament l'impacte ambiental. Una altre suggeriment que fan és utilitzar l'energia de manera més eficaç i no fer malbarataments com es fan moltes vegades.

Per finalitzar amb l'Acord de París s'exposa la seva importància que en té molta, ja que és considerat un punt de referència mundial perquè va ser la primera vegada que la gairebé tots els països es van posar d'acord per lluitar contra l'escalfament global de manera conjunta. Consideren que tots els països tenen un paper clau en el problema, per aquest motiu dona un missatge clau per al futur, diu que hem de reduir tot allò que la natura no pot processar, això ho fan pensant en les futures generacions perquè puguin viure d'una bona manera i no amb greus danys causats per aquests gasos. (*El Acuerdo De París / Naciones Unidas*, n.d.)

Seguirem per les COPs que van ser importants perquè, en aquest cas van ser fracassos totals. Aquests resultats tan negatius van tindre lloc l'any 2009 amb la COP15 que es va celebrar Copenhaguen (Dinamarca), i l'any 2019 amb la

celebració de la COP25, situada a Madrid (Espanya). Aquestes COPs van ser fracassos en general, ja que no s'hi van acordar cap mena de compromisos ni noves ambicions.

Aprofundint en els fracassos més notables de les COPs començarem per la COP15 que va tenir lloc l'any 2009 a Copenhaguen, Dinamarca.

Font: BBC Mundo. (13 de diciembre de 2015)

Aquesta COP va ser un autèntic fracàs perquè no es va aconseguir el principal objectiu: establir un acord de caràcter obligatori per a tots els països i que si no el compleixen tinguin represàlies. S'esperava un altre gran acord internacional per reduir les emissions de gasos amb efecte hivernacle que estigués al nivell del Protocol de Kyoto fet l'any 1997, ja que la seva data límit va finalitzar i calia reemplaçar. Això no es va poder donar per les grans diferències que es van notar entre els països desenvolupats com els Estats Units o Japó i els països en via de desenvolupament com Xina o Brasil. Les diferències més importants que van influir van ser que no coincidien en la quantitat de gasos que emetien, tampoc en la quantitat que els calia reduir i en qui havia de reduir més i qui

menys. Tampoc no es va arribar a un acord global per decidir quins països desenvolupats haurien de pagar i ajudar als països en via de desenvolupament perquè poguessin participar en aquest objectiu i aquest acord. Tot i això, al final de la cimera es va presentar l'anomenat Acord de Copenhaguen, però aquest no era obligatori per als països. Els estats només en prenen nota, per la qual cosa cada país decidia de manera voluntària què fer per reduir les emissions. No hi havia cap organisme que comprovarà si complien els compromisos ni tampoc sancions per als que no ho feien, així que l'acord tenia més un valor simbòlic que real.

Un altre aspecte molt important que es va notar a la COP15 va ser la falta de lideratge i organització. Va ser una reunió molt caòtica en general: hi havia diverses reunions paral·leles celebrant-se a l'hora, els documents canviaven constantment i van trigar molt a arribar a la versió definitiva. També hi faltava transparència, i no tothom podia accedir a la mateixa informació, cosa que feia que alguns països quedessin exclosos de debats importants. A més, molts acords es van haver de prendre de manera improvisada o amb pressió de temps, i alguns països més petits van sentir-se marginats mentre els més poderosos controlaven les decisions. Tot això va fer que, encara que s'assolissin alguns petits avenços, el resultat final no fos suficient. (UNFCCC, n.d.)

Un altre fracàs destacable va ser la COP25, que es va celebrar l'any 2019 a Madrid, Espanya, després que Xile, el país que originalment l'havia d'organitzar hagués de renunciar a causa de problemes interns i protestes socials.

Font: Consell Comarcal del Vallès Occidental. (2019, December 9)

L'objectiu de la cimera era explicar com funcionaria el mercat de carboni internacional i establir mesures concretes per reduir les emissions. També volien ajudar els països a complir els objectius de l'Acord de París i posar en marxa sistemes per controlar i comprovar que les reduccions d'emissions es compleixin.

Tot i això, la COP25 no va aconseguir assolir aquests objectius. Hi havia grans desacords entre els països més industrialitzats i els països en vies de desenvolupament. Els països rics defensaven normes més flexibles i voluntàries per al mercat de carboni, perquè volien mantenir la seva economia i evitar sancions estrictes. En canvi, els països més pobres reclamaven mecanismes clars i obligatoris que garantissin que les reduccions d'emissions fossin reals, i també ajuda econòmica i tècnica per poder complir els objectius sense posar en perill el seu desenvolupament. Aquests desacords van retardar moltes

decisiones i van impedir que els països s'acordessin sobre com comptar i compensar les emissions. Molts països petits se sentien exclosos mentre els més grans dominaven les negociacions, i això va fer que la cimera acabés sent insuficient malgrat els esforços fets.

Com a la COP15 de Copenhaguen, a Madrid també es va notar una manca de lideratge clar, que va fer que les negociacions fossin lentes i caòtiques. Moltes decisions importants es van haver de prendre de manera improvisada, i els països més petits es van sentir exclosos mentre els més grans dominaven. Per aquests motius va ser molt difícil que es poguessin establir acords clars i obligatoris.

A més, la cimera va rebre moltes crítiques d'ONGs i científics, que defensaven que es tenien més en compte els interessos econòmics i polítics més que la urgència del canvi climàtic. Aquests volien destacar que els compromisos establerts eren poc ambiciosos, voluntaris i sense cap sistema de control, la qual cosa feia que la cimera no fos suficient per afrontar la crisi climàtica. Aquests fracassos tenen un impacte preocupant a escala mundial, ja que sense acords clars i efectius, els objectius de l'Acord de París es troben en perill. Això vol dir que, tot i els esforços fets durant la cimera, les emissions globals continuaran augmentant si no s'adopten mesures fermes i obligatòries. (La Moncloa, n.d.)

Per últim, parlarem de dues COPs que, tot i que han generat moltes expectatives, no van aconseguir arribar a cap acord rellevant. En aquestes trobades no es van assolir compromisos clars ni obligatoris, els resultats es van considerar insuficients per afrontar la crisi climàtica global. En aquest apartat trobem la COP 26, Glasgow i la COP 28, Dúbai.

Per una banda, tenim la COP 26, celebrada a Glasgow (Escòcia) l'any 2021.

Font: de Castro Muñoz, M. (2021, 30 octubre)

Aquesta conferència era molt important i havia generat moltes expectatives, ja que servia per reforçar l'Acord de París després del retard provocat per la pandèmia de la COVID-19. Les restriccions sanitàries, les limitacions de viatge i les quarantenes van dificultar molt la participació de tots els països en igualtat de condicions. Molts representants de països en vies de desenvolupament, especialment d'Àfrica i Àsia no van poder assistir-hi presencialment, fet que va limitar la seva capacitat d'influència en les negociacions. A més, la pandèmia va fer que molts governs prioritzessin la recuperació econòmica per davant de l'acció climàtica.

Però deixant de banda l'impacte de la pandèmia, la COP26 també va estar definida per grans dificultats a l'hora de fer les negociacions. Continuaven els desacords entre els països industrialitzats i els països en vies de desenvolupament, especialment perquè els països industrialitzats no havien complert la seva promesa de donar 100.000 milions de dòlars anuals per ajudar-los.

També van presentar noves propostes de compromisos per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle, però una altra vegada eren insuficients, no eren massa ambiciosos per a reduir l'escalfament global a 1,5 °C. En relació amb la contaminació va sorgir un nou objectiu que tractava sobre el carbó, en el document final parlaven de reduir-ho de manera progressiva però no de la seva eliminació radical. En conjunt, la COP26 va demostrar que, tot i els avenços, l'acció climàtica global va ser insuficient i, per això, no va tenir un èxit real. (*COP26 | Naciones Unidas*, n.d.)

Per finalitzar les COPs que no van tenir gran èxit trobem la COP 28, celebrada l'any 2023 a Dubai, Emirats Àrabs.

Font: Redacció Vivir. (2023, 16 de novembre)

Aquesta va ser una conferència molt esperada perquè s'hi feia el primer balanç global de l'Acord de París, consisteix a fer una revisió conjunta de tots els països per veure si els compromisos de reducció d'emissions són suficients per aconseguir els objectius del tractat. No obstant això, aquest balanç va confirmar com s'esperava que els països no estan fent prou per frenar el canvi climàtic i que les mesures acordades no són suficients per limitar l'escalfament

a 1,5 °C. Amb els resultats del balanç, els països haurien de prendre consciència de la situació i esforçar-se a reduir les emissions de manera més decidida.

Un altre aspecte molt important va ser la creació d'un fons destinat a ajudar els països més vulnerables amb els efectes del canvi climàtic, com pèrdues, danys, inundacions, sequeres o huracans. Tot i que la creació del fons va ser un pas endavant, també va rebre crítiques perquè no es va dir exactament quants diners s'hi destinarien ni qui havia de pagar. Això vol dir que els països més rics podrien no aportar prou diners o fer-ho molt tard, i els països vulnerables podrien seguir sense rebre l'ajuda que necessiten.

En conjunt la COP 28 va tenir alguns avanços, però no serveix de res si no arriben a unes solucions concretes i ambicioses. Per això, molts experts van concloure que la conferència no va tenir un gran èxit ni un impacte real en la lluita contra el canvi climàtic, es va definir com una reunió amb moltes afirmacions i molt poc compromís. (*COP28: La Acción Por El Clima No Puede Esperar* / Naciones Unidas, n.d.)

Per finalitzar, parlarem de la COP30, celebrada l'any 2025 a Belém (Brasil), que és l'última conferència sobre el clima que s'ha celebrat fins ara.

Font: Boussidan, S. (2025, 4 de novembre)

Aquesta reunió tenia com a objectiu principal convertir els compromisos climàtics en accions reals, encara que també van parlar i van mostrar les dificultats dels països per assumir els objectius més ambiciosos.

El punt més important és que es va aprovar el Paquet Belém, un conjunt d'acords que buscava reforçar la cooperació entre països per afrontar el canvi climàtic. Inclou diversos temes com mesures per millorar el finançament climàtic, ajudar els països més pobres a adaptar-se als efectes del canvi climàtic i impulsar accions concretes en sectors com l'agricultura. Volien apropar les decisions climàtiques a la vida quotidiana de les persones perquè fossin més fàcils de posar en practica, encara que això faria que no fossin massa ambicioses.

Tot i això, els resultats de la COP30 van ser vistos com a limitats. Les negociacions que havien de prioritzar com la reducció d'emissions i la transició

dels combustibles fòssils es van fer molt a poc a poc sense arribar a cap acord. D'aquesta manera al document final que es va signar no apareix cap objectiu de caràcter obligatori on es parli de l'eliminació del carbó i petroli. Per això, els experts van considerar que la COP30 no va tenir un èxit real ni va suposar important, ja que les decisions segueixen avui dia sent insuficients. (*La COP 30*, n.d.)

References

COP26 | Naciones Unidas. (n.d.). the United Nations. Retrieved January 28, 2026, from <https://www.un.org/es/climatechange/cop26>

COP28: La acción por el clima no puede esperar | Naciones Unidas. (n.d.). UN.org. Retrieved October 30, 2025, from <https://www.un.org/es/climatechange/cop28>

COP28: La acción por el clima no puede esperar | Naciones Unidas. (n.d.). the United Nations. Retrieved January 28, 2026, from <https://www.un.org/es/climatechange/cop28>

Cop Kyoto. (n.d.). UNFCCC. Retrieved October 30, 2025, from https://unfccc.int/es/kyoto_protocol

El Acuerdo de París | Naciones Unidas. (n.d.). the United Nations. Retrieved January 28, 2026, from <https://www.un.org/es/climatechange/paris-agreement>

La COP 30. (n.d.). UN.org. Retrieved October 30, 2025, from <https://www.un.org/es/climatechange/cop30>

La Moncloa. (n.d.). *Cop Madrid.*

<https://www.lamoncloa.gob.es/serviciosdeprensa/notasprensa/ecologic/a/paginas/2019/151219cop25.aspx>

Naciones Unidas. (n.d.).

National Geographic. (n.d.).

https://www.nationalgeographic.com.es/ciencia/cop-asi-funciona-cumbre-mundial-clima_17452

ODS 17. (n.d.).

<https://www.agenda2030-ods.udl.cat/pdflink/ca/0a5b9cb5-cb31-11e5-ae5b-7fb253176922/17---Aliances-per-a-Assolir-els-Objectius-17---Aliances-per-Assolir-els-Objectius.pdf>

ODS Objectivos de Desarrollo Sostenible | Pacto Mundial ONU · Pacto Mundial.

(n.d.). Pacto Mundial. Retrieved October 1, 2025, from

<https://www.pactomundial.org/que-puedes-hacer-tu/ods/>

UNFCCC. (n.d.). *Copenhague 2009*. UNFCCC.

<https://unfccc.int/resource/docs/2009/cop15/eng/11a01.pdf>